

at appellere Østre Landsrets Dom over Direktør Harald Plum med Sagens „kolossale Omfang“ og „Bevismaterialets Uhaandterlighed“?

Justitsministeren (Rytter): Allerede før Forespørgselen blev fremsat, nemlig umiddelbart efter Dommens Afsigelse, har jeg haft en Samtale med den fungerende Rigsadvokat, Statsadvokat Bohn-Rasmussen. Statsadvokaten udtalte overfor mig, at han kun havde lagt Vægt paa Realiteten, nemlig at Sagen ikke blev appelleret, hvilket han stadig ansaa for at være det eneste rigtige, men ikke havde lagt Vægt paa det formelle, nemlig Begrundelsen, og derfor var Udtrykkene i Interviewet ikke blevet tilstrækkeligt gennemtænkt, idet det var blevet for kortfattet. Han havde nemlig kun omtalt nogle i den yderste Periferi liggende, for Afgørelsen i og for sig irrelevante Omstændigheder, medens han ikke havde anført og fremhævet de reelle og velbegrundede Overvejelser, som førte til den Beslutning ikke at appellere Dommen, nemlig at det ikke efter Anklagemyndighedens Mening kunde antages, at der, saaledes som Sagen forelaa, var Sandsynlighed for en saa væsentlig Skærpelse af Straffen, at der var Grund til at appellere, skønt man hverken fra Anklagemyndighedens eller Bankkommissionens Side var tilfreds med Dommens Udfald. Dette Hovedsynspunkt med Hensyn til Dommens Ændring var Statsadvokaten gaaet ud fra maatte staa Offentligheden klart, uden at det særlig blev fremhævet, og han havde derfor kun fremhævet de Momenter, han mente Offentligheden ikke straks vilde faa Øje paa. Anklagemyndigheden var derhos blevet bestyrket i denne sin Antagelse med Hensyn til Dommens Appel ved de Forhandlinger, den havde ført med Bankkommissionen, der saa paa Sagen paa samme Maade som Anklagemyndigheden.

Jeg maa endelig gøre opmærksom paa, at selve Rigsadvokatens Udtalelser, da han meddelte gennem Ritzaus Bureau, at Sagen ikke vilde blive appelleret, ikke var motiverede. Motiveringen fremkom først senere i et Interview med ham. Det Resultat, man saaledes naaede til, og de virkelige Motiver herfor kan jeg for mit Vedkommende slutte mig til, og jeg ved, at ogsaa Bankraadets Formand, som er inde i Sagen, ser paa den paa samme Maade som jeg.

Forespørgeren (Christmas Møller): Justitsministeren oplyste Tinget og dermed Offentligheden om, at den offent-

lige Motivering, som den fungerende Rigsadvokat havde givet, ikke var tilstrækkelig gennemtænkt. Allerede dette er jo en Bebrejdelse angaaende den fremsatte Udtalelse, som jeg kun kan være tilfreds med. Men naar det saa yderligere siges, at Offentligheden dog straks fik Øje paa de Momenter i Sagen, som førte til Undladelse af Appel, saa er det jo ganske klart, at naar man beslutter at undlade Appel, faar Offentligheden straks Øje for dette, at man i høj Grad tror, at det ikke kan føre til noget Resultat, og jeg skulde heller ikke have rejst denne Sag, i det Øjeblik den fungerende Rigsadvokat alene havde holdt sig til Meddelelsen til Ritzaus Bureau. Men det er den nævnte Motivering, som, saaledes forstod jeg Justitsministeren, denne tog Afstand fra som en daarlig gennemtænkt Motivering, som en Motivering, der intet havde med Realiteterne at gøre, det er denne Motivering, som jeg for mit Vedkommende har ønsket at ramme en Pæl igennem, og det forekommer mig, at det er der gjort gennem den Debat, her har fundet Sted.

Staaung: Tilsyneladende er denne Sag forløbet let og behageligt for de to Parter i Regeringsalliancen, og jeg skal forsøge, om jeg kan holde mig i den samme gode Tone, som er indledet ved denne behagelige Udveksling af i Forvejen opskrevne og aftalte Taler. Det gør jo altid et vist komisk Indtryk her i Tinget, naar noget saadant foregaar, og jeg tror, Komikken vil forplante sig fra Tinget ud i Befolkningen, hvor man hurtigt vil gennemskue Arten af det Oprin, der har fundet Sted mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og Justitsministeren. Det er dog vel ikke ubegrundet, naar nu en saadan Forespørgsel er stillet, ogsaa at gøre sig en Forestilling om, hvad Formaalet er med den. Ved talrige Domme er det jo mere Motiverne for det, der ligger til Grund for Sagen, der har Interesse, end selve Dommen maaske, og det er det jo formentlig ogsaa her. Af Justitsministerens Bemærkninger fremgik det, at det, som Forespørgeren rejste sin Aktion paa, var det rent formelle, som Statsadvokaten ikke har taget Hensyn til, hvorfor han er sluppet lidt uheldigt fra et Interview. Det reelle var derimod Sagens Afvisning, og det forekommer unøgtelig ogsaa mig, at det, at Sagen ikke er optaget til Appel, har betydelig mere Interesse i og for sig end det formelle. Men nu har Forespørgeren altsaa ønsket at aktionere paa dette formelle Grundlag, og jeg maa formode, at naar denne Sag nu er